

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL MIDFASTE SØNDAG

Salmer:

31, 662, 192, 172, 771

Intro:

Vi er nu nået cirka halvvejs ind i kirkens fastetid. Midfaste kaldes det.

Og netop her halvvejs mod påske får vi endnu en gang skærpet et af fastens hovedtemaer. Det gælder temaet: "Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund". Det løber som en rød tråd gennem fastetidens prædiketekster, at der er en masse tomme kalorier i det, der kun kan mætte kroppen. Livet er mere end den mad, vi kan putte i munden. Og vores dybeste behov bliver ikke tilfredsstillet af nok så meget ydre glimmer og ære.

Det er fastetiden alt sammen med til at indskærpe for os. Og dermed forbereder fastetiden os på den påske, vi snart skal fejre. Vi forberedes på at tage imod det, der for alvor kan stille hjertets sult og sjælens tørst. Nemlig ordet om Guds kærligheds endegyldige sejr gennem Jesu død og opstandelse. Det er ordet om Jesus som frelser og forsoner, og det er ordet om hans sejr over synd og død og Djævel for os, så at der er åbnet vej til evigt liv for os i troen på ham. Kun det kan stille vores inderste længsel.

Denne søndag er prædiketeksten et møde mellem Jesus og den skare, der oplevede hvordan han lige har forvandlet fem brød og to fisk til mad i rigelige mængder til flere tusinde mennesker. Vi hører, at skaren ledte efter Jesus, og at de fandt ham på den anden side af søen. I dette møde beskylder Jesus dem for at søge ham alene fordi de blev mætte på underfuld vis, og han opfordrer dem til at søge den mad, som består til evigt liv i stedet. Den mad er i virkeligheden ham selv, idet han til sidst bruger det velkendte billede om sig selv: "Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste".

Hele prædiketeksten er dermed en påmindelse til os om, at selvom Jesus står på livets side og kan hjælpe os i mange af livets forhold, så er hans egentlige mission ikke at mætte vores kroppe. Han er kommet for at mætte vores dybe længsel efter fællesskab med Gud og for at give os næring til evigt liv.

Prædiketekst – Johannesevangeliet 6,24-35: En mad, som består til evigt liv.

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.« Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.«

Temaer i en prædiken:

- Det, der er større end brød. Det, der er større end rigdom, sundhed og frugtbarhed. Det er svært at forestille sig. Er der noget større end det? En prædiken kunne for mig at se fint tage udgangspunkt i det, der var folkeskarens drivkraft i at søge efter Jesus. De ville have mere brød, mere sundhed, mere velstand. Og hvem vil ikke det?
- Et andet tema kunne være at gøre plads til forundringen over at Jesus trak sig væk fra folkeskaren og at de derfor måtte lede efter ham. Hvor stor en fristelse må det ikke have været for ham at lade sig hylde som folkets befrier og redningsmand? Men han holdt fast i det, der var hans egentlige mission: at han skulle ofre sig og give sit liv i kærlighed til os for at vi derved skal leve.
- Det handler om mad. Mad til maven, ja. Men endnu mere mad til sjælen. Mad giver næring og kræfter. Det gælder også sjælens mad. Derfor er det et fantastisk billede, Jesus bruger, når han siger om sig selv: "Jeg er livets brød". At søge sin næring hos ham giver kræfter til den vandring og det liv, vi skal leve som mennesker. Dermed er der noget i den mad, Jesus har at give, der også giver kraft til vores liv her og nu. Der er bl.a. håb og livsmod at hente for os i evangeliet om Jesus Kristus. Dét kunne man også tage fat i.

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. Jesus kan altså nogle gange være en stor mundfuld! Vi er midt i et kapitel, der begynder med at Jesus samler flere tusinde og gør dem mætte, og kapitlet slutter med at folk i hobetal vender ham ryggen, så han til sidst spørger sine disciple: "Vil I også gå jeres vej?" Jesus er med andre ord som en magnet. På den ene side tiltrækker han masser af mennesker. På den anden side støder han også masser af mennesker fra sig igen.
Vi kan prøve at overføre det på kirken og kristendommen i dag: Er der noget ved kirken i dag, der kan tiltrække mennesker? Og er der omvendt noget ved kirken, der kan frastøde folk?
2. "I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se", siger Jesus. Hans undere er med andre ord tegn. Noget, der viser hen til en større virkelighed. Det forstod folket tilsyneladende ikke. Derfor ledte de kun efter Jesus fordi han gjorde dem mætte.
Kan I sætte jer ind i folkets tankegang? Kan I sætte jer ind i Jesu tankegang?
3. "Arbejd ikke for den mad, som forgår." Hvad mener Jesus egentlig med det? Og hvad har det at sige til os i dag?
4. Folket spørger: "Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?" Det er et godt spørgsmål! Hvad vil vi svare til det? Kan vi gøre Guds gerninger? I givet fald: hvordan det?
5. Folket sammenligner Jesus med historien om israelitterne, der fik mad fra himlen i form af manna under ørkenvandringen. Hvordan tog israelitterne imod den mad? Og kan det sammenlignes med den måde, Jesus blev taget imod på?
6. "Jeg er livets brød", siger Jesus om sig selv. Hvad siger det billede jer?
7. Hvad betyder det, når Jesus siger at vi hos ham ikke skal sulte og aldrig skal tørste? Er det ikke at stille os for meget i udsigt, eller hvad?

Der er gudstjeneste den 22. marts kl. 9.00 i Billund Kirke og kl. 10.30 i Grene Kirke. Begge gudstjenester er ved mig.